

ת"פ 27409/01/18 - מדינת ישראל נגד פלוני, פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 27409-01-18 מדינת ישראל נ' פלוני ואח'

לפני בעניין:	כבוד השופט איתן כהן המאשימה נגד הנאשמים	מדינת ישראל
		1. פלוני 2. פלוני

גזר דין

כללי

1. הנאשם 1 (מכאן ואילך גם "הנאשם") הורשע לאחר ניהול הליך הוכחות בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 274 (1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין" או "החוק"); הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק, ואיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק.

2. לאחר שהורשע בתיק זה הועבר עניינו של הנאשם 2 לטיפול בית המשפט הקהילתי.

עובדות כתב האישום

3. על פי עובדות כתב האישום, ביום 08.06.2016, בשעה 01:00 לפנות בוקר או בסמוך לכך, שהו הנאשמים יחד עם א"פ ונערים נוספים בגינה הציבורית ברחוב ברזיל בירושלים כאשר הם שתויים ומאזינים למוסיקה רועשת.

בשל תלונות שכנים על הקמת רעש, הגיעו למקום שוטרים - הקצין יעקב משמוש והשוטר יצחק חולי. למראה השוטרים, התפזרו חלק מהנערים וכובתה המוסיקה. הקצין משמוש ניגש לא"פ ושפך את כוס האלכוהול שהחזיק בידו וביקש ממנו ומנאשם 2 להתלוות אליו לניידת לשם בדיקה במחשב, שם מצא שהנאשם 2 מוכרז "חב מעצר" ועל כן עיכב אותו.

באותן נסיבות, הודיע הקצין משמוש לנאשם 2 כי הוא רושם הזמנה להתייצבות בתחנה בעניינו, ולא"פ הודיע כי נרשם לחובתו דו"ח בגין הקמת רעש לאחר שלא חדל לצעוק. בשעה שהוציא הקצין משמוש את הדוחות והניחם על מכסה המנוע של הניידת, הבחין בנאשם 1 כשהוא מתקרב לעברו ומסתכל בטאבלט המשטרתי על פרטי המעורבים ועל כן הורה לו להתרחק מהניידת.

עמוד 1

בתגובה, צעק הנאשם 1: "לא רוצה להתרחק, מי אתה שאתרחק ממך?". בשלב זה, ניסה איזיה להרחיק את הנאשם 1 מהקצין משמוש, אך הנאשם 1 שב לכיוון השוטר משמוש, בעט ברגלו, הכה אותו במכת אגרוף בפניו וברח.

הקצין משמוש דלק אחרי הנאשם 1 ובמקביל רץ הנאשם 2 אחריו וצעק לעברו "רוץ ר!" תברח למנאייק השרמוטות האלה". לאחר שאיבד קשר עין עם הנאשם 1, הזעיק הקצין משמוש סיוע של ניידות נוספות שאיתרו את א"פ ועיכבו אותו, ואיתר את כתובתו של הנאשם 1.

בהמשך לכך, הגיע הקצין משמוש יחד עם שוטרים נוספים לביתו של הנאשם 1 ברחוב ברזיל בירושלים, שם מצאו אותו כשהוא שוכב במיטתו לבוש בבגדים שאותם לבש בעת האירוע וכשהוא עם שפשופים בידיים ובברך. כאשר הודיעו לו השוטרים שהוא עצור וניסו לאוזקו, התנגד הנאשם 1 בכוח, קילל וצעק.

בהמשך לכך, הגיע הנאשם 2 למקום, וכשניסה הקצין משמוש לעצור אותו, התקרב אליו באופן מאיים הרים את קולו וצעק: "אתה שוטר מנאייק בן זונה על מה אתה עוצר אותי, אני יכול לזיין אותך למה מי אתה". לבסוף עצר הקצין משמוש את הנאשם 2.

בהמשך להתרחשויות אלה, הובאו הנאשמים לתחנת מוריה, שם המשיכו לקלל ולהשתולל. כאשר התבקשו לשבת בשקט עם הגב אחד כלפי השני, דיברו ביניהם. השוטר יוסף מסאדי ביקש מהשניים לחדול, ובתגובה אמר לו הנאשם 2: "יא בן זונה יא בן שרמוטה בוא נראה אותך בלי מדים מי אתה בכלל יא קוקסינל".

הנאשם 1 קם ואמר לשוטר מסאדי: "תשחרר את האזיקים אני יפרק לך את הפרצוף, מה אתה גבר כשאני אזוק". הנאשם 2 השתולל, התנגד, וכשהתבקש לשבת, העיף את רגליו בתנועות בעיטה ואמר: "כוס אימא שלכם, אני מקווה שתעשו לי משהו תיתן לי איזו כאפה". לאחר מכן, הועלו הנאשמים לקומה העליונה בתחנה, שם המשיכו לקלל, לצעוק, להשתולל ולתקוף שוטרים. השוטר מסאדי תפס את הנאשם 1 שהשתולל וניסה לברוח מהתחנה.

בהמשך לכך, התבטאו הנאשמים כלפי השוטר אוסאמה טריף באופן בוטה ומתגרה. הנאשם 1 אמר לשוטר טריף שהוא "יביא עליו רוצח שכיר" ואמר לנאשם 2 בהתייחס לשוטר טריף שהם "יקטפו" אותו. בשל התנהגותם, הוכנס הנאשם 2 לחדר נפרד, שם ביקש ממנו הקצין משמוש מספר פעמים לשבת ומשלא נענה לו, אחז בכתפו בכוח והושיבו.

בתגובה, המשיך הנאשם 2 להתנגד, לקלל ואף ירק בפניו של הקצין משמוש. הקצין משמוש ניסה להשתלט על הנאשם 2 ובתגובה ניסה הנאשם 2 לנגוח בו. בשל כך, הושב הנאשם 2 בכוח בכיסא וכאשר ניסה לקום מספר פעמים, אחז הקצין משמוש בכתפו תוך שהוא מנסה לכפות עליו להמשיך ולשבת. בהמשך לכך, נרגע הנאשם 2 אולם המשיך לגדף את הקצין משמוש ולאיים עליו באומר: "אני מכיר אותך מהשכונה אתה מסתובב פה הרבה חכה נהיה בחוץ".

הנאשם 1 הורשע על שבמעשיו, תקף שוטר בכוונה להכשילו בתפקידו או להפריע לו מלמלאו; עשה מעשה בכוונה להפריע לשוטר או להכשילו כשהוא ממלא את תפקידו כחוק; ואיים על שוטרים בפגיעה שלא כדין בגופם או בחירותם בכוונה להפחידם או להקניטם.

טיעוני הצדדים וראיות לעונש

4. כראיות לעונש מטעם המאשימה הוגש פלט ההרשעות הקודמות של הנאשם ועותק מכתב האישום, הכרעת הדין, וגזר הדין בת"פ (שלום י-ם) 12855-10-15 מיום 22.10.2015 שם נגזר על הנאשם מאסר על תנאי.

5. באת-כוח המאשימה, הגב' נועה בן חמו, ביקשה לגזור על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל ולהפעיל במצטבר 3 חודשי מאסר על תנאי כך שתוטל על הנאשם תקופת מאסר כוללת בת 12 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי וקנס.

בטיעוניה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו ועל מידת הפגיעה בהם.

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, טענה שמדובר באירוע אלימות חמור שהיה גלום בו פוטנציאל לפגיעה ממשית בשוטרים. אשר לחלקו של הנאשם 1, טענה שהוא נטל חלק פעיל בעבירות, ואף על פי שהאירועים לא היו מתוכננים, יכול היה הנאשם להימנע ממעשיו ולסגת מהם בכל רגע נתון.

אשר למתחם העונש ההולם, עתרה למתחם שנע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי וקנס.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, טענה שיש לזקוף לחובת הנאשם את עברו הפלילי העשיר לרבות בעבירות אלימות ואת המאסרים שנשא בעבר. בהקשר זה טענה שאין זו הפעם הראשונה שהנאשם פותר סכסוכים בדרכי אלימות או תוקף שוטרים גם כשמאסר על תנאי מרחף מעל לראשו, מה שמלמד על אי הפנמת לקחים ממקרים קודמים ועל כישלון ההרתעה בעניינו. אשר לניהול התיק, טענה שיש לזקוף לחובת הנאשם את אי קבלת האחריות הנגזרת מכך. אשר לחלופי הזמן, טענה שהאחריות אינה מוטלת על כתפי המאשימה ועל כן אין להתחשב בכך ולהקל בעונשו של הנאשם מטעם זה. בהתחשב בכל אלה ביקשה למקם את עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי עליון של מתחם הענישה ולגזור עליו את העונש שהתבקש. את טיעוניה תמכה באת-כוח המאשימה בפסיקה.

6. בא-כוח הנאשם, עו"ד חן הולנדר, אשר לימד סיגוריה על הנאשם, ביקש להאריך את המאסר המותנה שתלוי ועומד נגדו ולהסתפק בענישה מתונה וצופה פני עתיד.

בפתח דבריו התייחס למצבו הנפשי של הנאשם, הפנה להליכים שהופסקו בעבר מחמת מצבו הנפשי, הציג סרטון שבו צולם הנאשם לאחרונה בעת שהיה מאושפז במרכז לבריאות הנפש "איתנים", וטען שלאור מצבו הנפשי וחלופי הזמן הניכר מעת שנעברו העבירות, אין זה סביר לטעון למאסר בפועל בעניינו.

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, טען שהנאשם קרוב לסייג לאחריות פלילית מחמת מצבו הנפשי.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ביקש להתחשב בחלופי הזמן ובהקשר זה ציין את פרק הזמן שחלף מעת שנעברו העבירות בשנת 2016 ועד להגשת כתב האישום בשנת 2018; את העיכובים שחלו

בהמצאת חומרי החקירה להגנה חרף החלטת בית המשפט; ואת דחיית הדיונים מפאת אי התייצבותם של עדי התביעה. מנגד הדגיש שהנאשם ביקש עוד מתחילת הדרך להחיש את ההליכים בעניינו ועל כן לא ניתן לזקוף לחובתו את חלוף הזמן. בטיעונו הרחיב אודות לקותו הנפשית של הנאשם כעולה מחוות הדעת הפסיכיאטריות שהוגשו, ואודות האירועים הנפשיים שחווה במהלך השנים לרבות אשפוזים פסיכיאטריים ולרבות צו טיפול מרפאתי כפוי שהוטל עליו בתיק אחר אך ביום 13.03.2023. ב"כ הנאשם טען שהנאשם שרוי כיום במצב נפשי קשה ובנסיבות אלה עונש מאסר שיוטל עליו יפגע בו קשות ויגרום לו סבל רב, ובכך תיגרם פגיעה גם באינטרס הציבורי. אשר לאפשרות שייגזר על הנאשם מאסר בעבודות שירות או צו של"צ, טען שהניסיון המצטבר מלמד שהוא ימצא בלתי מתאים מחמת מצבו הנפשי. בהתחשב בכל האמור, ביקש לגזור על הנאשם את העונש שהתבקש.

דברי הנאשם

7. הנאשם ויתר על זכותו למילה האחרונה והסתפק בדברי בא-כוחו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

8. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא **עיקרון ההלימה**, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו (להלן: "**העיקרון המנחה**").

בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. **הערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו הם אלה:

ערך ההגנה על שלמות גופם, כבודם, שלווה נפשם וחירות פעולתם של שוטרים אשר עוסקים במלאכת אכיפת החוק;

ערך מניעת הפגיעה ביכולתם של גורמי אכיפת החוק למלא את תפקידם;

ערך ההגנה על שלטון החוק;

וערך השמירה על הסדר הציבורי במרחב הציבורי.

יש להדגיש שתקיפת שוטרים שעה שהם ממלאים את תפקידם על פי דין, מגלמת בתוכה חומרה כפולה. מדובר באלימות אשר פוגעת בגופם, בשלוות נפשם, בחירות פעולתם, ובכבודם של השוטרים עצמם - מחד גיסא, ובמישור רחב יותר,

נפגעים גם שלטון החוק, חובת הציות לחוק ויכולתם של השוטרים למלא את תפקידם בשמירת הסדר הציבורי ובהגנה על בטחון הנפש והרכוש - מאידך גיסא. לפיכך גילה המחוקק דעתו להחמיר בעבירות נגד שוטרים בקובעו לצדן עונש מזערי. כידוע על תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274 לחוק שהיא עבירה מסוג פשע, נקבע עונש מאסר מקסימלי בן חמש שנות מאסר ולא פחות משלושה חודשים.

10. **מידת הפגיעה בערך המוגן** היא ממשית. הנאשם איים על שוטרים ותקף אותם ובין היתר בעט בקצין משמוש והכה בו באגרופיו ולאחר מכן נמלט מהמקום. גם כשנמצא בתוך ביתו והודע לו שהוא עצור ונעשה ניסיון לאוזקו, גידף וצעק, והמשיך לגדף, להשתולל, ולאיים על שוטרים גם בהיותו בתחנת המשטרה. תוכן האיזמים שהשמיע הנאשם היה חמור, גס ובוטה.

11. לעניין **מדיניות הענישה הנוהגת**, בחינת הפסיקה בעבירות דומות מעלה שבתי המשפט נוהגים לגזור רכיב עונשי עיקרי בדמות מאסר בפועל או מאסר בעבודות שירות ורק בנסיבות מיוחדות וחריגות, נגזר צו שירות לתועלת הציבור, והכול לצד עונשים נלווים.

לצורך גיבוש מסקנותיי עיינתי בפסקי הדין שלהלן:

א. רע"פ 4244/19 **טובול נגד מדינת ישראל** (26.06.2019): ביהמ"ש העליון דחה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ונידון **למאסר בפועל למשך חודש ויום אחד לצד מאסר על תנאי**. בנסיבות התיק, הגיעו שלושה שוטרים לדירת הנאשם וביקשו לעכבו לחקירה. הנאשם דחף את אחד השוטרים ובהמשך צעק והשתולל תוך שהפיל את עצמו ואת השוטר לארץ. שוטר נוסף שנכח במקום ניגש לסייע במעצר וננשך על-ידי הנאשם בבטנו באופן שגרם לו לחבלה בדמות נפיחות ואדמומיות. בית משפט השלום קבע שמתחם העונש ההולם נע בין חודש אחד ל-12 חודשי מאסר בפועל. הנאשם סירב לפנות לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות. ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה.

ב. רע"פ 4130/12 **אסעד נגד מדינת ישראל** (24.05.2012): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור של שני נאשמים שהורשעו בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות וחבלה במזיד ברכוש. הנאשמים נידונו ל**שישה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס, ופיצוי לאחד השוטרים**. בנסיבות התיק, הגיעו שוטרים לביתם של הנאשמים כדי לערוך חיפוש ולעצור את אחיהם. בעקבות דין ודברים שהתפתח בין השוטרים לנאשמים, דחפו הנאשמים את השוטרים הכו אותם בבעיטות ואגרופים, התנגדו למעצר ושברו לאחד השוטרים את מכשיר הטלפון הנייד. ערעור שהגישו הנאשמים לבית המשפט המחוזי על גזר דינם, נדחה.

ג. רע"פ 1961/11 **שעבאן נגד מדינת ישראל** (10.03.2011): ביהמ"ש העליון דחה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בהפרעה לשוטר ובאיזמים, ונידון ל- **7 חודשי מאסר ולהפעלת תנאי בן 5 חודשים**, שאותו יישא במצטבר. בנסיבות התיק, בעת שבאו שוטרים לביתו של הנאשם לשם אכיפת פקודת מאסר מטעם ההוצאה לפועל, ניסה הנאשם

לברוח דרך חלון ביתו. לאחר שלא הצליח בכך, איים על השוטרים בכך שאמר להם שיפגע במי שהוציא את פקודת המאסר ויהרוג את אחד השוטרים. כאשר ניסו השוטרים לכבול את הנאשם, בעט בהם כדי להשתחרר מאחיזתם. לאחר שבני משפחתו של הנאשם השתוללו במקום, הצליח הנאשם להשתחרר מאחיזת השוטרים ולברוח.

ד. ע"פ (י-ם) 33814-05-17 פ' **נגד מדינת ישראל** (08.05.2018): ביהמ"ש המחוזי דחה את ערעורו של נאשם שהורשע בתקיפת שוטר ונידון **לחודשיים מאסר בעבודות שירות לצד עונשים נלווים**. בנסיבות התיק, בעת ששוטר רשם דו"ח לחובת הנאשם, תפס הנאשם את ידו של השוטר, חטף מידיו את תעודת הזהות שלו והשליך אותה לשיחים תוך שאמר לשוטר: "אתה לא יודע עם מי אתה מתעסק", וכן: "אני לא בא אתך לשום מקום". בהמשך דחף את השוטר ולא אפשר לו לאוזקו. בית משפט השלום קבע שמתחם העונש ההולם את המעשים - עומד בצדו הנמוך על צו שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב - ובצדו המחמיר עומד על שישה חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס. ביהמ"ש המחוזי קבע שלא נפלה טעות בגזר דינו של בית-משפט קמא, הן במתחם הענישה שנקבע, והן בעונש המתאים בגדרי המתחם.

ה. ע"פ (י-ם) 10940-09-17 **מדינת ישראל נגד סרוסי** (21.01.2018): ביהמ"ש המחוזי קיבל את ערעור המדינה על הכרעת הדין והרשיע את הנאשם בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות חלף עבירה של תקיפת שוטר, ובאיומים. עונשו של הנאשם, שנידון בבימ"ש השלום **לצו של"צ ולמאסר על תנאי**, נותר על כנו. בנסיבות התיק, הגיעו שוטרים לביתו של הנאשם עקב דיווח על אירוע אלימות במשפחה. הנאשם איים על השוטרים תוך שהוא מניף לעברם מקל. כשנעצר התנגד למעצרו, דחף את אגרופו ופגע בפניו של אחד השוטרים בעת שבידו השנייה אחז בידו של השוטר בחוזקה, לחץ על תרסיס פלפל ודחף את השוטר בראשו עד אשר ניתז תרסיס פלפל על פניו של השוטר. כתוצאה מכך, נפלו הנאשם והשוטר על הדשא. בית משפט השלום קבע שמתחם העונש ההולם נע בין מאסר בן מספר חודשים בעבודות שירות ועד למאסר ממש בן 12 חודשים, אולם סטה לקולה מהמתחם משיקולי שיקום.

ו. ת"פ (קריות) 18893-12-19 **מדינת ישראל נגד איכילוב איצילוב** (05.07.2020): הנאשם נידון ל-**6 חודשי מאסר, 4 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך ₪ 5,000** לאחר שהורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, בשתי עבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ושלוש עבירות איומים. הנאשם דחף שוטר בפניו ובחזהו באמצעות ידו, הכה בפניו בחוזקה במכת אגרוף וניסה להכותו במכת אגרוף נוספת שלא פגעה בו. במהלך מעצרו איים על השוטר שעצר אותו. בהמשך לכך ובהיותו בתחנת המשטרה איים על שוטרת. בהמשך לאלה ובעודו שוהה בתא המעצר בעט ברגלה של שוטרת ואיים עליה.

ז. ת"פ (י-ם) 49351-11-16 **מדינת ישראל נגד אבו ננה** (15.01.2020): הנאשם

נידון ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות, 5 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 2,500 ₪ לפני מותב זה. הנאשם הורשע לאחר הליך הוכחות בשיבוש מהלכי משפט ותקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. בנסיבות התיק, על רקע חשד שעלה לגבי הרכב, ביקשו שוטרים מהנאשם לצאת מהרכב שבו נהג. בתגובה לכך, קילל הנאשם את השוטרים, התנגד למעצר, והכה באמצעות מרפקו בפניו של שוטר. כאשר ישב בניידת המשטרה ובעודו בדרך אל תחנת המשטרה, בעט במושב שבצד הנהג. עת הגיע לתחנת המשטרה תקף שוטר נוסף והמשיך להשתולל ולקלל.

ח. ת"פ 6747-05-15 מדינת ישראל נ' קרדי (15.03.2016): הנאשם נידון לעשרים אחת ימי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, שלושה חודשי מאסר על תנאי ועונשים נלווים, לאחר שהורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, בהפרת הוראה חוקית, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ואיומים. בית המשפט התחשב בגילו הצעיר של הנאשם, בנסיבות חייו ובקבלת אחריות מצדו.

בנסיבות התיק, בעקבות אירוע הקמת רעש, הגיעו שוטרים לבית ומצאו שהנאשם שוהה בו בניגוד לצו הרחקה שניתן נגדו. בעקבות בקשתם מהנאשם שיציג להם תעודת זהות, קילל אותם הנאשם ולאחר שהודיעו לו שהוא עצור הוסיף לקללם, איים עליהם, אחז את אחד השוטרים בגרונו ובפניו, דחף את השוטרים ונשך אחד מהם. מעשיו של הנאשם גרמו לפציעתם של שני שוטרים.

ט. ת"פ (רמ') 20422-10-15 פרקליטות מחוז מרכז נגד גורמס (03.11.2016): הנאשם נידון לחודשיים מאסר בעבודות שירות, ארבעה חודשי מאסר על תנאי, פיצוי בסך 500 ₪ למתלונן וצו מבחן, לאחר שהורשע על פי הודאתו, בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. בנסיבות התיק, בעת הפגנה, החלו מפגינים לרדת אל הכביש ולהפריע לתנועה ולסדר הציבורי. אחד השוטרים אחז במפגין שירד אל הכביש והרחיקו אל עבר המדרכה. או אז התפרץ הנאשם בריצה לעבר השוטר, חבט בו בלסתו הימנית באמצעות ידו והכה בעורפו. כתוצאה מכך, סבל השוטר מסחרחורת וכאבים בחלק הימני של פניו.

י. ת"פ 29318-11-11 מדינת ישראל נגד מנחמוב (15.07.2014): הנאשם נידון ל-6 חודשי מאסר על תנאי, צו של"צ בן 100 שעות, ופיצוי למתלונן, לאחר שהורשע על פי הודאתו בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. בית המשפט התחשב בנטילת האחריות המידית של הנאשם, ב-"סולחה" שנערכה בינו למתלוננים, בתסקיר החיובי, בנסיבותיו האישיות ובעברו הפלילי הישן.

בנסיבות התיק, ביקש הנאשם להיכנס למתחם פארק יחד עם שתי נערות. שוטרים שהיו במקום סירבו להכניס את הנערות. הנאשם דחף את אחד השוטרים ומשהגיע שוטר אחר לאחוז בו, היכה בו הנאשם באגרופיו וגרם לנפיחות בשפתו.

יא. ת"פ 411-11-12 **מדינת ישראל נ' אבו מדיגם** (27.01.2014): הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון באיומים ותקיפות שוטרים ונידון לחודש מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 4,000 ₪. בגזירת העונש העניק בית המשפט משקל למצבו הרפואי. בנסיבות התיק, הגיעו שוטרים יחד עם נציגי הביטוח לאומי לחצר בית כדי לממש צו של המוסד לביטוח הלאומי. הנאשם שמתגורר בסמוך לאותו בית, הבחין בשוטרים, וצעק לעברם, סירב להזדהות, ואיים עליהם. בהמשך לכך חלה הסלמה באירוע והנאשם תקף את אחד השוטרים בכך שדחף אותו בשתי ידיו, הכה שוטר אחר במכת אגרוף בעינו, ונשך שוטר שלישי בידו בחוזקה. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמה לאחד השוטרים חבלה של ממש בדמות סימן נשיכה באמה עם נפיחות קלה, ולשוטר אחר נגרמו חבלות של ממש בדמות חתך ביד ורגישות באזור בית החזה.

12. בהקשר לפסקי הדין דלעיל אזכיר את ההבדל שבין טווח הענישה המקובל בפסיקה ובין מתחם העונש ההולם. בעוד שטווח הענישה הוא נתון אשר מבוסס על הדין הנוהג ומשקף ביטוי ענישה שונים למעשים דומים או קרובים, הרי שמתחם העונש ההולם הוא הכרעה ערכית של בית המשפט בדבר מדיניות הענישה הראויה בתיק הקונקרטי, הכרעה שמבוססת על שורה של שיקולים שהפסיקה הנוהגת היא רק אחד מהם. (ראו: ע"פ 3877/16 ג'אבלי נגד **מדינת ישראל** (17.11.2016)); עפ"ג 12063-04-15 **בראונר נגד מדינת ישראל** (20.07.2015)).

13. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **היעדר התכנון;** העבירות לא תוכננו מראש, אלא נעברו במהלך תגובה של הנאשם להליך איפתי שננקט נגדו.

ב. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה;** מדובר באירוע אשר כלל מספר שלבים אשר בכל אחד מהם נהג הנאשם באלימות בלתי מתקבלת הדעת כלפי השוטרים. תחילה התבטא הנאשם בבוטות ובגסות כלפי שוטרים, לאחר מכן תקף את הקצין משמוש בכך שבעט בו ברגלו, הכה אותו במכת אגרוף בפניו ונמלט מהמקום. בהמשך לכך, כשאותר בביתו והודע לו שהוא עצור תוך שנעשה ניסיון לאוזקו, התנגד בכוח, גידף, וצעק. גם בתחנת המשטרה המשיך הנאשם לגדף ולהשתולל ואיים על שני שוטרים במילים קשות וחמורות אשר מלמדות שהוא אנו אחז בערכים נורמטיביים. כפי שקבעתי בהכרעת הדין היו המעורבים באירוע ובכלל זה גם הנאשם, שרויים בגילופין מה שהוביל להתנהגות אלימה ובלתי מרוסנת מצדם. מכל האמור עולה שהנאשם אחראי על חלקו בעבירות באופן מלא, ולמרות שבכל שלב של האירוע הוא יכול היה לחדול ממעשיו, בחר הוא להימנע מכך והסלים את תגובותיו.

ג. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה;** אמנם מעשי הנאשם לא הותירו חבלות בגופם של השוטרים, אולם בתקיפתם העמיד הוא את השוטרים

בסיכון ממשי להיפגע, סיכון אשר למרבה המזל לא התממש.אולם גם בהיעדר חבלות, גרמו המעשים כאב וסבל לשוטרים ופגעו בכבודם כאנשי-חוק וכבני-אדם.

ד. **הסיבות שהביאו את הנאשם לעבור את העבירות;** הנאשם נבדק בבדיקות פסיכיאטריות ונמצא אחראי למעשיו וכשיר לעמוד לדין. מחוות דעת מיום 19.04.2023 שערך ד"ר עמירם גפני עולה שכל התרשומות הפסיכיאטריות בעניינו של הנאשם הופיעו רק לאחר שנעברה העבירה בתיק זה, והתסמינים הפסיכיאטריים מתוארים רק 16 חודשים לאחר מעורבותו באירוע, והכול ללא שנמצאו אשפוזים פסיכיאטריים מאותה תקופה, וללא עדות על קבלת טיפול פסיכיאטרי באותה שנה. מכאן שאין בסיס מספיק להסיק שהנאשם היה קרוב לסייג לאחריות פלילית במועד האירוע אם כי הנחה זו הגיונית בהחלט.

מחוות הדעת מיום 17.05.2023 שערך ד"ר אחיקם אולמר עולה שהנאשם סובל מגיל צעיר מהפרעות התנהגות, עבריינות, ושימוש בסמים, ועל רקע זה מופיעות אצלו אפיזודות התנהגותיות עם שיפוט לקוי ועם מצבים פסיכיאטריים קצרים, ללא עדות לתסמינים פסיכופתולוגיים. חוות הדעת המליצה על השמתו בקהילה לתחלואה כפולה. ניתן להניח בהסתברות גבוהה שהאירוע שלפנינו הוא אפיזודה התנהגותית אלימה שנבעה משיפוט לקוי. לפיכך התחשבתי במגבלותיו אלה של הנאשם באופן שהשליך על קביעת מתחם העונש ההולם בעניינו.

14. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, ולאחר שקלול מכלול הנסיבות והשיקולים הרלוונטיים, ולאחר שהענקתי משקל רב לסיבות שהביאו את הנאשם לעבור את העבירות על רקע מצבו, מצאתי **שמתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לצד רכיב ענישה מוחשי בדמות קנס או של"צ ועד למאסר בן 15 חודשים לצד מאסר על תנאי וקנס.**

15. במקרה זה לא מצאתי שקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** ולתת להן משקל, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

בהתאם לכך נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם;** האפשרות להטיל על הנאשם מאסר בעבודות שירות אינה ריאלית ובעניין זה צודק בא-כוח הנאשם בטענתו שבהסתברות גבוהה יימצא הנאשם בלתי מתאים מחמת מצבו הנפשי. כך שאם יוטל על הנאשם

מאסר, יהא זה מאסר בין כותלי הכלא על כל הכרוך בכך. בשונה מאדם אחר בריא בנפשו, ועל רקע מחלתו של הנאשם ומצבו הנפשי המעורער והשברירי, צפוי להיגרם לו נזק כבד אם ייגזר עליו מאסר.

ב. **העדר נטילת אחריות;** אין חולק שלנאשם שמורה זכותו לטעון לחפותו ולהאמין בה, ואין לזקוף זאת לחובתו. כך נקבע במפורש בסעיף 40א(6) לחוק העונשין שזו לשונו: "**...ואולם כפירה באשמה וניהול משפט על ידי הנאשם לא ייזקפו לחובתו**". עם זאת, משהכחיש הנאשם את העבירות, אינו מכיר בחטאו, אינו מקבל אחריות על מעשיו, אינו מתחרט, אינו מפיק לקחים, אינו פועל לתיקון דרכיו, ואינו פועל לתיקון הנזק שגרם, לא יוכל ליהנות מההקלות השמורות למי שהודה.

ג. **נסיבות חיים קשות של הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע העבירה;** נסיבות חייו של הנאשם הן קשות. הנסיבות שבגינן התדרדר לעבריינות כבר בגיל צעיר מפורטות בפסקה א' בעמ' 3 לחוות דעתו של ד"ר עמירם גפני. מדובר על נסיבות שיש להן קשר ישיר לעבירות שלפנינו. בתמצית אומר שבחוות הדעת הוזכרו: התעללות שעבר הנאשם מצד גננת בעת שהיה פעוט אשר הגבירה את אלימותו; התפרצויות זעם שפקדו אותו בעקבות זאת; גירושי הוריו עוד כשהיה בן 12; נשירתו מבית הספר עקב אירועי אלימות; התדרדרותו הכלכלית; התדרדרותו לעבריינות ולסמים וכיו"ב. לפיכך התחשבתי בנסיבות חייו המורכבות של הנאשם בבואי לגזור את דינו.

ד. **חלוף הזמן מעת שנעברה העבירה;** הנאשם עבר את העבירות בחודש אוגוסט שנת 2016. חלק מהעיכובים שבהתנהלות ההליך לא היו באשמתו. כך למשל הוגש כתב האישום בחודש ינואר שנת 2018, כך גם נדחו דיונים בשל אי התייצבות עדי תביעה, וכך גם נדחו דיונים מסיבות אחרות שלא באשמת הנאשם כגון מחמת אשפוזיו, ומחמת מעצרו בתיק אחר. לפיכך אתחשב בחלוף הזמן במובן זה שחלק מהדחיות ניתנו מסיבות מוצדקות שלא באשמת הנאשם.

א. **עברו הפלילי של הנאשם;** בין השנים 2014 ועד 2022 צבר הנאשם לחובתו 6 הרשעות קודמות בעבירות מין, אלימות, החזקת סכין, הפרת הוראה חוקית, עבירות נגד שוטרים ועובדי ציבור, התקהלות אסורה, אימים והונאה. הנאשם נשא ארבע תקופות מאסר בפועל ממש (אחת מהן בתיק תעבורה) ותקופת מאסר בעבודות שירות.

ב-ת"פ (שלום י-ם) 12855-10-15 מיום 22.10.2015 נגזר על הנאשם מאסר על תנאי לתקופה בת 3 חודשים למשך 3 שנים, בין היתר שלא יעבור עבירה של הפרעה לשוטר. מאסר מותנה זה הוא בר הפעלה בתיק זה.

ב. **מצבו הנפשי של הנאשם**; עיון בחוות הדעת הפסיכיאטריות שהוגשו בתיק מעלה שמצבו הנפשי של הנאשם בכי רע.

מחוות דעת מיום 19.04.2023 שערך ד"ר גפני מהמרכז לבריאות הנפש טלביה עולה שהנאשם מוכר למרכז מחמישה אשפוזים כפויים בארבע השנים האחרונות שמשכם המצטבר עומד על 6.5 חודשים. הנאשם מוכר גם מטיפולים קודמים בחדר המיון וממעקבים בקופת החולים. בחוות הדעת נכתב שהנאשם התמכר מגיל צעיר לאלכוהול ולחומרים שונים ובכללם סמים: קנאבינואידים סינטטיים (נייס גאי), סמי הזיה, קוקאין, אמפטאמינים, אקסטזי, ואופיאטים כולל הרואין.

בחודש מאי שנת 2019 אושפז בפעם הראשונה בעקבות אובדנות ואובחן במצב פסיכוטי פארנואידי עם סימנים שניידריאניים. לאחר מכן אושפז עוד 4 פעמים בעיקר בשל אירועי אלימות תוך עדויות ישירות ועקיפות להשפעת סמים.

ביום 13.03.2023 זוכה הנאשם בת"פ (שלום ת"א) 18486-05-20 לאחר שנמצא כבלתי אחראי למעשיו בהתייחס לעבירות מיום 04.04.2019. בית המשפט הורה על טיפול מרפאתי כפוי למשך 3 שנים.

הארכת מאסר על תנאי

17. כאמור תלוי ועומד נגד הנאשם מאסר על תנאי בן 3 חודשים שהוטל בתיק ת"פ (שלום י-ם) 12855-10-15 מיום 22.10.2015 שהוא בר הפעלה בתיק זה.

18. בהתאם לסעיף 55 לחוק העונשין יש להורות על הפעלת התנאי מקום שבו עבר הנאשם עבירה נוספת במהלך תקופת התנאי.

על פי סעיף 56 לחוק העונשין ניתן להורות על הארכת התנאי מטעמים שירשמו אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות העניין לא יהא זה צודק להפעילו.

19. לאחר שנדרשתי לכל השיקולים הרלוונטיים בהקשר זה, מצאתי שאם אדון את הנאשם למאסר ממש, יעלה הנזק שייגרם לו על התועלת שיש במאסר לאינטרס הציבורי. על כן החלטתי להימנע מכך ולהאריך את המאסר המותנה.

הנימוקים להחלטתי מבוססים על הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ומהווים ביחד ולחוד טעמים מיוחדים שמצדיקים את הארכת התנאי. בפרט התחשבתי בפגיעה הצפויה של עונש המאסר בנאשם על רקע מצבו הנפשי; ובפגיעה שעלולה להיגרם לטיפול הנפשי בנאשם על רקע צו לטיפול מרפאתי כפוי שניתן בעניינו אך לאחרונה.

העונש המתאים - סיכום

20. משנתתי דעתי לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ובפרט נוכח מצבו הנפשי הקשה והמעורער של הנאשם, הגעתי לכלל מסקנה שיש להאריך את המאסר המותנה שתלוי ועומד נגדו ולמקם את עונשו בחלק התחתון של מתחם העונש ההולם.

סוף דבר

21. לאחר ששקלתי את רכיבי הענישה השונים - סוגם, מידתם והשפעתם ההדדית, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א.

הארכת המאסר המותנה בן שלושת החודשים שנגזר על הנאשם ביום 22.10.2015 בתיק ת"פ 12855-10-15 של בית משפט השלום בירושלים וזאת למשך שנתיים מהיום.

ב.

קנס בסך ₪ 1,500 או 8 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 01.07.2023 ובכל 1 בחודש בארבעת החודשים העוקבים. אם לא ישולם תשלום במועדו תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי ותישא הפרשי הצמדה וריבית מיום התשלום המיועד ועד ליום התשלום המלא בפועל.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ב' תמוז תשפ"ג, 21 יוני 2023, במעמד הצדדים.